

Quadern de cultura

Salvador Espriu, «poeta de la resistència i l'esperança»

/ Ardiu

El poeta, llegit i cantat

L'acte d'homenatge a Salvador Espriu, celebrat el dia 22, al Palau de la Música Catalana de Barcelona, tingué alhora un aire nostàlgic i reivindicatiu que, potser involuntàriament, s'ajustava molt a l'estil del poeta «de la resistència i de l'esperança», com el va anomenar el professor Joaquim Molas en el seu parlament.

El gros dels polítics (el president Pujol, diversos consellers, Raimon Obiols, Gutiérrez Díaz, i d'altres) formava entre el públic, amb intel·lectuals, artistes, músics i devots de la difícil i exigent obra literària d'Espriu.

Mentrestant, a la presó, hi havia uns membres de la

A. BLAT Crida, tancats per haver esmenat uns rètols a l'estació de Sants, dins d'una acció de restitució toponí-

mica. Aquests joves s'adheriren a l'acte en un escrit que el cantant Raimon, gran intèrpret d'Espriu, llegí, enmig de forts aplaudiments i crits de llibertat, que recordaven temps antics i no tan antics, ressuscitant així, per un moment, l'alta significació civil de tants poemes espriuans. El diari *Avui* assenyalava, l'endemà, que només polítics socialistes presents a l'acte s'abstingueren d'aplaudir.

La vetlada va tenir un caire més aviat acadèmic. L'ordre de participació va ser el següent: en primer lloc, Joaquim Molas va fer un repàs de la trajectòria literària d'Espriu, remarcant-ne els punts més importants, des de l'aparició de l'obra teatral *Antígona* (escrita en 1939 i publicada setze anys més tard), fins als darrers textos. Molas va qualificar l'escriptor de «gran poeta, de poeta amb

entitat pròpia i d'obra amb majúscula dins la poesia del segle XX i, particularment, de la poesia catalana».

Després, Marina Rossell va interpretar quatre cançons, entre les quals hi havia la lletra espriuana per a *El cant dels ocells*.

L'actriu Núria Espert recità a continuació alguns poemes, un fragment de la *Primera història d'Esther* i el conte *Tereseta que baixava les escales*, sens dubte la peça narrativa breu més elaborada i més colpidora d'Espriu.

La part potser més important de l'homenatge anà a càrrec de Raimon, el qual cantà algunes composicions seues sobre poemes espriuans: *Inici de càntic en el temple*, *Petita cançó de la teva mort*, *I beg your pardon*, *Per a ser cantada en la meva nit* i d'altres, com també sis *Cançons de la roda del temps*, un bell model d'integració entre la lírica espriuana i la música simple i directa de Raimon, que tant ha contribuït a la popularització de l'escriptor mort.

Al costat d'aquest homenatge, el Dia del Llibre hi hagué, a les parades de la Rambla barcelonina, una notable atenció, entre els compradors, per diversos llibres d'Espriu, alguns dels quals han estat reeditats recentment. Si el soterrar de l'escriptor fou un acte multitudinari d'adhesió i de record, aquests fets en multipliquen la significació i la continuen.

Les cançons de Raimon han contribuït poderosament a difondre l'obra del poeta

/ Ardiu